

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iulie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2016, declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului

Artin Gheorghe Mihail, născut la 26 iulie 1977, originar și domiciliat în s.Răspopeni, r-nul Șoldănești

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 28.05.2015 - 26.08.2015,
2. Instanța de apel: 14.09.2015 - 22.04.2016,
3. Instanța de recurs: 20.06.2016 - 20.07.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Șoldănești din 26 august 2015, Artin Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.192¹ alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 ani închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

2. Prima instanță, a indicat că Artin Gheorghe se învinuiește în faptul că, la 8 aprilie 2015, noaptea, ora nu a fost posibil de stabilit, aflîndu-se în s.Răspopeni, r-nul Șoldănești, cu scop de profit și de a sustrage bunurile altei persoane, a pătruns în gospodăria lui Cristea Nina, de unde prin deteriorarea lacătelor, a sustras pe ascuns din garaj un autoturism de model „Dacia Logan”, cu n/î SD AH 114, în valoare de 57666,90 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Gh.Artin, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care acesta să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 7 ani închisoare, invocînd că instanța incorect a reîncadrat acțiunile inculpatului de la art.186 alin.(4) la art.192¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, fără a ține cont de pericolul social al infracțiunii comise, de datele care demonstrează că persoana avea intenția directă de a sustrage automobilul părții vătămate, nu a ținut cont de modul săvîrșirii infracțiunii; - pedeapsa stabilită de prima instanță, în raport cu gravitatea infracțiunii comise, este prea blîndă, astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului; - instanța neîntemeiat a respins în totalitate acțiunea civilă înaintată de partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2016, a fost admis din alte motive apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță,

prin care Gh.Artin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.192¹ alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului cad sub incidența art.192 alin.(2) lit.c) Cod penal, însă instanța nu a constatat faptele ce i se impută inculpatului.

Astfel, respectând dispozițiile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că Gh.Artin a răpit mijlocul de transport fără scopul însușirii lui, ci doar pentru a se deplasa la locul unde se afla automobilul său.

Instanța de apel a constatat că, Artin Gheorghe la 8 aprilie 2015, noaptea, ora nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în s.Răspopeni, r-nul Șoldănești, fiind în stare de ebrietate a pătruns în gospodăria lui Cristea Nina, de unde prin deteriorarea lacătelor, din garaj, fără scop de însușire a răpit autoturismul de model „Dacia Logan”, cu n/î SD AH 114, cu scopul de a-și aduce mașina sa, de model „Opel Vectra”, cu nr/î PCD 899, de la Orhei, care se afla pe marginea drumului deteriorată.

Instanța de apel a indicat că, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, cercetând și apreciind probele administrate în cauză, și anume declarațiile părții vătămate, a martorului N.Popovici și a inculpatului, analizându-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești, învinuirea adusă inculpatului în temeiul art.186 alin.(4) Cod penal, nu și-a găsit confirmare și acțiunile acestuia nu au fost încadrate just de către organul de urmărire penală, urmînd a fi recalificate în temeiul art.192¹ alin.(2) lit.c) Cod penal - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvîrșită prin pătrundere în garaj.

Totodată, instanța de apel a menționat că circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea încriminată inculpatului, a determinat să conchidă asupra incorectitudinii aplicării pedepsei neprivative de libertate. În acest sens, instanța a reținut că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, în stare de ebrietate, că acesta a fost anterior condamnat și careva concluzii în acest aspect nu a tras pentru sine, astfel constatînd că concluzia primei instanțe, precum că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, a fost una greșită și neîntemeiată.

Astfel, ținînd cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, instanța de apel a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului Gh.Artin nu este posibilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, reținînd faptul că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea lui, cît și altor persoane.

La fel, referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a conchis că aceasta în cadrul cercetării judecătorești nu a fost demonstrată de către partea vătămată, nefiind bazată pe careva probe și dovezi, însă corpul delict - automobilul sustras de model „Dacia Logan”, cu n/î SD AH 114, a fost restituit părții vătămate, mai mult ca atît, N.Cristea nu a contestat hotărîrea primei instanțe în acest aspect.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul R.Palade în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, cu aplicarea unei pedepse mai blînde, pe motiv că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație prevederile art.61, 75 Cod penal și că inculpatul a recunoscut vina, s-a

căit sincer de cele comise, iar legea penală, în cazul din speță, nu interzice aplicarea art.90 Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul a invocat ca temei de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Gh.Artin în baza art.192¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a casat sentința și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă mai aspră - închisoarea cu executarea ei reală, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La cest capitol Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.192¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Gh.Artin, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 3 la 5 ani.

Instanța de apel, luînd în considerație că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit în cele comise, precum și circumstanțele ce caracterizează persoana acestuia – că a comis infracțiunea în stare de ebrietate, că anterior a mai fost condamnat, însă careva concluzii în acest sens nu a tras, a conchis că corijarea și reeducarea acestuia nu poate avea loc decît prin izolarea lui de societate, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Consultînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, de faptul că acesta a mai comis infracțiuni, pentru care a fost condamnat, astfel corect fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii cu executarea ei reală.

Afirmația recurentului, precum că instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, este lipsită de temei, deoarece instanța a reținut aceste circumstanțe și și-a motivat soluția în această parte, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, în limita sancțiunii normei penale de care a fost recunoscut vinovat.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul R.Palade în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Artin Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Artin Gheorghe, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu